

Dosar nr.1-154/23

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

or. Cimișlia

16 iulie 2025
Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător
Grefier

- Ion Volcovschi
- Carolina Ciocîrlan

Cu participarea:
Acuzatorilor de stat
Avocatul inculpatului
Inculpatului

- Anatolie Ciuleacu, Alexandra Borodin
- Vladislav Berezovschi
- Igor Budei

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, în limba de stat, cauza penală de învinuire a lui:

*Budei Igor ******, a.n. ***** , IDNP ***** , locuitor ***** , cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, supus militar, la moment suspendat din funcție, căsătorit, doi copii minori la întreținere, fără antecedente penale,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal al Republicii Moldova,

Procedura de citare legală a fost executată.

Termenul de examinare a cauzei:

Dosarul a fost înregistrat la judecătoria Cimișlia la data de 04.07.2019, repartizat aleatoriu judecătorului Carapirea Veronica, care la data de 21.12.2022 a pronunțat sentința.

La data de 28.12.2022 a fost depus recurs de către avocat în interesele inculpatului.

Curtea de Apel Comrat a înregistrat dosarul la data de 23.01.2023, iar la data de 03.07.2023 a fost pronunțată decizia Curții de Apel Comrat, potrivit căreia sentința primei instanțe a fost casată integral cu trimiterea pricinii la rejudecare în aceeași instanță , în alt complet de judecată.

La data de 22.08.2023 dosarul a fost înregistrat la judecătoria Cimișlia și repartizat aleatoriu judecătorului Ion Volcovschi, care la data de 16.07.2025 pronunță sentința.

A C O N S T A T A T :

Budei Igor ***** , este învinuit ca, exercitând funcția de inspector superior al Plutonului Comrat-Basarabeasca-Ceadâr-Lunga în cadrul Batalionului de patrulare „Sud”, al Inspectoratului Național de Patrulare, fiind persoană publică, investită de stat să îndeplinească activități de interes public, acționând contrar prevederilor art.22 alin.(l) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform căroră funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern. Contrar prevederilor art.4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art.25 alin.(l) al aceleiași

Legi, potrivit căruia polițistul își exercită atribuțiile și îndeplinește obligațiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției deținute, precum și contrar prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b), c), d), h) al Legii menționate, potrivit căruia polițistul are obligația să desfășoare activitatea profesională exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: - să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; - să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute; - să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate; - să perfecționeze în permanență nivelul său de pregătire profesională, cunoscând totodată că atribuțiile de serviciu ale polițistului sunt specificate în actele normative departamentale și în fișa postului, aprobate în modul stabilit; fiind cunoscut cu faptul că, potrivit prevederilor pct.7 alin. 1), 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, conform căruia Funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative și să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, prin încălcarea prevederilor art.400, art. 442 și art. 443 Cod Contravențional, fiind obligat să înregistreze și să întocmească proces-verbal cu privire la contravenție pentru încălcările regulilor de circulație rutieră depistate în conducerea motoretei de către numitul Voina Pavel, în calitate de autor al infracțiunii a comis coruperea pasivă, adică pretinderea unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu acțiuni ce intră în atribuțiile de serviciu și contrar acestora, în următoarele circumstanțe:

La data de 20 noiembrie 2018 aproximativ pe la orele 11:10 min, aflându-se în s. Abaclia, raionul Basarabeasca, după stoparea numitului Voina Pavel*****, care conducea motoreta de modelul „Honda”, fiindu-i solicitate actele la control, constatând faptul că ultimul conducea mijlocul de transport fără casca de protecție, astfel fiind pasibil pentru sancționare în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, în continuarea intențiilor sale infracționale, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu exprimate prin neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional cu stabilirea unei sancțiuni cu amendă, pentru „încălcarea regulilor de folosire a căștii de protecție a motociclistului”, a pretins de la Voina Pavel, bani pentru sine, în suma totală de 200 (două sute) lei, iar totodată i-a reținut telefonul mobil de modelul „Mia2”, precum și actul care confirmă caracteristicile motoretei de model „Honda, în scopul garantării revenirii cet.Voina Pavel, pentru aducerea și transmiterea sumei de bani pretinsă, iar transmiterea nu s-a realizat deoarece părțile nu s-au mai întâlnit în ziua respectivă, astfel că în continuare începând cu data de 20.11.2018 până la 14.02.2019 a pretins de la cet.Voina Pavel, suma de bani pentru sine în mărime de 200 (două sute) lei, pentru neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenția constatată în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional și pentru a-i înapoia actul care confirmă caracteristicile motoretei de model „Honda” deținută de cet. Voina Pavel.

Astfel, acțiunile lui Budei Igor ***** de către organul de urmarire penala au fost încadrate conform prevederilor art. 324 alin. (4) din Codul penal, după indicii calificativi „*coruperea pasivă, adică fapta persoanei publice care pretinde bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu și contrar acesteia, aceleași acțiuni săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale*”.

Procedura

În ședința de judecată, inculpatul Budei Igor ***** nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate.

Prin urmare, acuzatorul de stat, avocatul în interesele inculpatului și respectiv inculpatul Budei Igor *****, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală.

În aceste condiții, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică, cu participarea inculpatului Budei Igor ***** și a apărătorului ales.

Poziția acuzării

În ședință de judecată, acuzatorul de stat a specificat, ca în baza probelor administrate în cadrul acțiunilor de urmărire penală a constatat că, Budei Igor *****, exercitând funcția de inspector superior al Plutonului Comrat-Basarabeasca-Ceadâr- Lunga în cadrul Batalionului de patrulare „Sud”, al Inspectoratului Național de Patrulare, fiind persoană publică, investită de stat să îndeplinească activități de interes public, acționând contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art.4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, potrivit căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art.25 alin.(1) al aceleiași Legi, potrivit căruia polițistul își exercită atribuțiile și îndeplinește obligațiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției deținute, precum și contrar prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b),c),d),h) al Legii menționate, potrivit căruia polițistul are obligația să desfășoare activitatea profesională exclusiv pe baza și în executarea legii.

Fiind cunoscut cu faptul că, potrivit prevederilor pct.7 alin. 1),8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08.08.2017, conform căruia Funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative și să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, prin încălcarea prevederilor art.400, art. 442 și art. 443 Cod Contravențional, fiind obligat să înregistreze și să întocmească proces-verbal cu privire la contravenție pentru încălcările regulilor de circulație rutieră depistate în conducerea motoretei de către numitul Voina Pavel, în calitate de autor al infracțiunii a comis coruperea pasivă, adică pretinderea unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu acțiuni ce intră în atribuțiile de serviciu și contrar acestora.

Menționează că măsurile speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior, fiind verificate și legalizate prin încheierea devenită irevocabilă a judecătorului de instrucție prin neatacarea acesteia de către apărare. Subliniază faptul că pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei penale, la toate probele administrate atât la faza de urmărire

penală cât și la faza de examinare în instanța de judecată. Mai mult apărarea a dispus de toate informațiile pertinente pentru a-și pregăti o poziție legală. În speță acuzarea nu a intenționat de a ascunde probe și de a nu a le prezenta apărării și instanței de judecată. În concluzie acuzarea consideră că dreptul la un proces echitabil nu a fost încălcat, cu atât mai mult nu a fost încălcat principiul contradictorialității procesului penal.

Indică că pe parcursul procesului penal drepturile procesuale ale inculpatului au fost respectate, acțiunile de urmărire penală s-au efectuat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, normele internaționale și practica Curții. De asemenea, în cazul în care legislația procesual-penală a prescris, acțiunile procedurale în cauza penală au fost supuse controlului ierarhic din partea judecătorului de instrucție sau, după caz a instanței de recurs, nefiind stabilite abateri și erori procesuale. Presupusele încălcări invocate de către apărare nu au nici un fundament juridic sau probatoriu. Infrațiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării în întregime a remunerației ilicite. Coruperea pasivă este definită ca infrațiune în legătură cu serviciul făptuitorului și, în cazul când acesta pretinde, primește sau acceptă bani și alte foloase necuvenite, el, în mod abuziv își exercită și atribuțiile de serviciu.

Prin urmare, acțiunile de abuz în serviciu prevăzute de art. 327 Cod penal se absorb de art. 324 Cod penal și nu necesită o calificare prin concurs de infrațiuni. Infrațiunea prevăzută de art. 324 Cod penal se consideră consumată în momentul pretinderii, primirii sau acceptării ofertei. În ipoteza în care remunerația ilicită nu a fost precizată, coruptul manifestă intenție nedeterminată, adică are o reprezentare generală despre valoarea exprimată în bani a remunerației ilicite, despre natura sau calitatea obiectului remunerației ilicite. În acest caz, încadrarea urmează a fi făcută în funcție de parametrii valorici ai remunerației ilicite primite ulterior de către corupt (la etapa de epuizare a coruperii pasive)

Dacă coruperea pasivă rămîne la faza de consumare fără a implica și etapa de epuizare, acceptarea remunerației ilicite nedeterminate (imprecise) trebuie calificată ținând cont de principiul *in dubio pro reo*.

La concret, dacă a fost acceptat un folos patrimonial fără a cunoaște însă natura și cuantumul patrimonial al acestuia, fapta coruptului va fi încadrată în conformitate cu art. 324 alin. (4) CP.

Infrațiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenție directă, întrucât scopul infracțiunii este unul special, având o natură alternativă, și anume în scopul îndeplinirii-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză, sau în scopul neîndeplinirii-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă --de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză, etc...

În acord cu alin.(2) art. 123 Cod penal, prin „persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Mai menționează că probele materiale și rezultatul măsurilor speciale de investigație anexate la prezenta cauză, cercetate în cedrul cercetării judecătorești, s-a constatat că circumstanțele expuse în denunțul depus de cet. Voina Pavel, privind pretinderea de la acesta a sumei de 200 lei de către

polițistul Budei Igor, în scopul de nu-i întocmi proces-verbal cu privire la contravenția constatată în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, și a nu stabili o pedeapsă mai mare cu amendă în privința acestuia, s-au confirmat, iar însăși faptul comiterii contravenției de către Voina Pavel este recunoscută și de către învinuitul Budei Igor, iar ultimul era obligat la constatarea ilegalității să întocmească un proces verbal și să-l sancționeze în limitele legii, dar nu l-a întocmit, din care fapt denotă că, în schimbul neaplicării sancțiunii față de Voina P., acestuia i s-a pretins să transmită banii în sumă de 200 lei, fapt care nu s-a realizat. În cadrul realizării măsurilor speciale de investigații, s-a consemnat un rol activ al inculpatului Budei Igor de a pretinde în continuare în mod ilegal mijloace bănești de la Voina Pavel, în scopurile infracționale menționate, folosind cuvinte cheie cum ar fi „...ai adus ceva la pațani, etc...”, fără relevarea dezicerii de faptele date prin contact cu cet. Voina Pavel, iar în ultima fază refuzul la întâlnire cu cet. Voina Pavel a fost condiționat de alte circumstanțe, care în esență nu au dezaprobat manifestările comportamentului coruptibil al acestuia până la data de 14.02.2019 când de mai multe ori a fost în contact direct și indirect (telefonic) cu cet. Voina Pavel.

Astfel, a solicitat a-l recunoaște culpabil pe Budei Igor ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal RM, iar în temeiul art. 389 alin.(4) pct.3) și 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, reieșind din prevederile art. 10, art. 16 alin. (2) Cod penal, ținând cont de faptul că termenul de prescripție de atragere la răspundere penală în baza art.60 CP a expirat, de a-l libera de pedeapsă, cu dispunerea încetării procesului penal în privința acestuia.

A dispune încasarea cheltuielilor de judecată pe cauza penală în sumă de 5285,7 lei.

Banii în sumă de 200 lei MDL cu componența din următoarele bancnote: una bancnotă cu nominalul de 100 lei seria F.0128 nr.493812 anul de emisie 2013, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0176 nr.912356 anul de emisie 2015, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0122 nr.964950 anul de emisie 2013, alocați de CNA pentru controlul transiterii banilor și ridicați de la cet. Voina Pavel, a-i trece în venitul statului.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin.(1), pct. 5) Cod de procedură penală, documentele și corpurile delictelor recunoscute în această calitate, a le păstra la materialele dosarului tot parcursul păstrării cauzei penale.

Pozitia apărării

În ședința de judecată, avocatul Berezovschi Vladislav în interesele inculpatului Budei Igor ***** a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Budei Igor, deoarece consideră că prin probe acumulate învinuirea adusă nu și-a găsit confirmare pe motivele:

Potrivit prevederilor art. 14 alin.(1) Cod penal - infracțiunea este fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Art.50 - 52 Cod penal, prevede că temei real al răspunderii penale este componența infracțiunii, adică totalitatea semnelor obiective și subiective stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Consideră că în acțiunile lui Budei Igor nu a existat și nu există nici o bănuială rezonabilă invocată în ordonanța de învinuire, deoarece sunt incluse circumstanțe și împrejurări care nici într-un mod nu se referă la inculpatul Budei Igor, drept urmare sunt în lipsa prezenței unei bănuieli rezonabile în săvârșirea presupusei infracțiuni; în materialele cauzei penale nu a existat și nu există nici o probă directă, pertinentă și concludentă care ar conduce cel puțin la o careva bănuială rezonabilă în privința lui Budei Igor, urmare a careva acțiuni ilegale, fapt ce nu a fost menționat prin careva declarații din materialele cauzei și confirmate cu alte careva acte sau probe suplimentare.

Atrage atenția că împrejurările și circumstanțele menționate în ordonanța de învinuire și rechizitoriu nu se regăsesc în suportul probatoriu, deoarece de Budei Igor nu a fost întreprinsă nici o acțiune ilegală și faptele invocate nu au avut loc în realitate. Din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, se constată că învinuirea înaintă lui Budei Igor conține numai expresii generale, învinuirea nu cuprinde normele concrete din Legea, care ar fi fost încălcată de Budei Igor, și au dus la comiterea faptei incriminate, astfel, nefiind indicat modul de săvârșire a infracțiunii imputate, învinuirea poartă un caracter general, fără a fi concretizat și analizat modul săvârșirii faptei prejudiciabile.

Totodată consideră că probele în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului. Nici din declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală nu s-a desprins informații suficiente în sprijinul acuzării. Chiar dacă partea acuzării a indicat că în cadrul urmăririi penale au fost dobândite probe directe, ce dovedesc vinovăția lui Budei Igor în săvârșirea infracțiunii imputate, este de menționat că martorii audiați în cadrul cauzei penale, nu au furnizat informații suficiente pentru a considera că declarațiile acestora pot fi apreciate ca pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția lui Budei Igor în comiterea faptelor încriminate, ori la caz, nu s-a constatat că inculpatul Budei Igor ar fi pretins careva bani sau avantaje sau că ar fi condiționat într-un fel sau altul neîntocmirea procesului-verbal privind contravenția în privința lui Voina Pavel.

Fiind audiat, Voina Pavel la două ședințe a infirmat faptele indicate în rechizitoriu, declarând că a fost influențat de colaboratorii CNA de a da declarații împotriva lui Budei Igor. Din probele aduse de partea acuzării nu rezultă că până la data de 20.11.2018 organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă sau informație obiectivă, precum că Budei Igor a fost implicat anterior în acțiuni de luare de mită - corupție. Necâtând la faptul că în plângerea depusă la CNA de către Voina Pavel din 20.11.2018, acesta a susținut că inculpatul i-a cerut suma de 200 lei, însă stenogramele convorbirilor dintre ei, inclusiv în cadrul operațiunii sub acoperire, indică contrariul și anume că Voina Pavel făcea tentative de a-l convinge pe inculpat, la care ultimul, în mod categoric refuza. Prin aceasta s-a demonstra cert că Budei Igor a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare de a se implica în activitatea infracțională de care a fost învinuit ulterior, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

Susține și faptul că nu s-a demonstrat prin careva probe pertinente, obiective și veridice pretinderea de bani de către Budei Igor, iar în acest sens infracțiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul săvârșirii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii remunerației ilicite. Pentru a fi prezentă acțiunea de pretindere în speța dată, aceasta trebuie să se manifeste printr-o cerere-solicitare insistentă, ori într-o pretenție vizând obiectul remunerației ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind ineligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu, dar din stenogramele convorbirilor în speța dată, nu se constată prezența unor asemenea acțiuni din partea lui Budei Igor.

Mai menționează faptul că Voina Pavel, a acționat împreună cu organul de urmărire penală ca agent al statului, prin aceasta s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 al CEDO, situație analogică cu speța din cauza (*Parenic vs Republica Moldova din 01.07.2014*). Astfel, în speță au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare din partea lui Voina Pavel pentru ca Budei Igor să comită infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal, fapt ce reiese din următoarele: a) organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra, că Budei Igor a cerut suma de bani de la Voina Pavel; b) probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate în temeiul art.94 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece au fost

obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii; c) probele prezentate - declarațiile martorilor Voina Pavel, Cazacu Ion, Dranga Ioana, stenogramele convorbirilor dintre Voina Pavel și Budei Igor nu demonstrează vina lui Budei Igor în cererea sumei de bani de la Voina Pavel, dar dimpotrivă, dovedesc faptul instigării, provocării și încurajării la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă.

Jurisprudența CEDO în materia provocării, interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșască ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe. Provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării. Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșască o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere. Sunt, astfel, create limite ale exercitării activităților de urmărire penală în cadrul unei anchete pro active, în vederea protecției cetățenilor împotriva provocărilor provenite de la agenții statului, precum și în scopul protecției integrității sistemului justiției penale, care altfel ar fi compromis dacă instanțele ar trebui să țină seama de probele rezultate din aceste practici vădit inacceptabile ale reprezentanților statului însărcinați cu aplicarea legii.

Așadar, față de standardul european, organul de urmărire penală care suspectează implicarea unei persoane în activități infracționale, nu trebuie să aibă o atitudine „activă” care să determine persoana „inactivă” să comită o infracțiune ci trebuie doar să-i ofere acesteia o „tentație obișnuită”, o oportunitate ce nu are caracter excepțional care ar încălca legea, în cadrul unui joc de roluri disimulat în vederea „observării pasive” a comportamentului făptuitorului; în cazul în care persoana suspectată de implicare în activități infracționale cedează „tentației” și comite fapta, probele astfel culese nu pot fi apreciate că sunt obținute prin provocare, activitatea organelor judiciare fiind desfășurată în scopul exclusiv al culegerii de probe, iar nu în scopul incitării neloiale la comiterea unei fapte infracționale. Indică că sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiune de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

Aceste raționamente sunt incluse și în Fișa tematică a CSJ din 08.05.2025 intitulată „Provocarea la comiterea infracțiunii”.

Menționează că urmărirea penală a dat dovadă de lipsa unei anchete efective manifestând o atitudine unilaterală față de aprecierea probelor.

Toate aceste neclarități în probatoriul pus la baza învinuirii aduse lui Budei Igor nu au fost înlăturate, iar potrivit art. 8 Cod procedura penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

A mai indicat că consideră că întreaga învinuire a lui Budei Igor se bazează pe niște presupuneri provenite urmare a aprecierii incorecte a unor probe separate fără coroborarea lor cu întregului cumul de probe.

Atrage atenția că în cadrul cercetării judecătorești au apărut o multitudine de întrebări la care nu s-a dat răspuns, mai multe dubii întru susținerea poziției de învinuire a lui Budei Igor care nu au fost înlăturate nici într-un mod.

Indică faptul că vinovăția inculpatului Budei Igor de comiterea infracțiunii imputate nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente care ar sta la baza unei acuzații, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

A insistat asupra temeiurilor suficiente pentru ca, aplicând prevederile art. 390 Cod procedura penală, instanța să adopte o sentință de achitare a lui Budei Igor, care se află sub urmărire deja mai bine de 7 ani, perioadă în care a suferit enorm, a fost prejudiciată imaginea lui în colectivitatea în care muncește.

Poziția inculpatului

În ședința de judecată, inculpatul Budei Igor ***** nu a recunoscut învinuirea care îi este adusă. Totodată, fiindu-i explicate prevederile art. 66 alin. (2) pct. 8) din Codul de procedură penală, a refuzat să facă declarații suplimentare, menționând că susține declarațiile date la data de 28.11.2024, conform cărora a declarat: „Cu Voina Pavel nu este în relații de rudenie, l-a cunoscut la îndeplinirea atribuțiilor, în toamna anului 2018, aproximativ la sfârșitul lunii noiembrie, dacă nu greșește 19 noiembrie. Activând pe traseul R-3 în localitatea Abaclia, împreună cu colegul de serviciu Topală Andrei, cu mijlocul de transport al poliției dotat cu girofar. A fost observat un mijloc de transport și personal a întreprins măsuri de stopare a mijlocului de transport motoreta, la volanul căreia se afla un cetățean care se afla fără cască. După somare, personal s-a apropiat de cetățean, s-a prezentat și a solicitat actele la control. Cetățeanul i-a comunicat că nu are careva acte de identitate și a mijlocului de transport. A coborât de pe motoretă, a deschis scaunul și a scos un file în care se aflau hârtii, o hârtie care nu avea tangență cu datele de identitate a cetățeanului și nici cu mijlocul de transport. Afară era timpul posomorit și bureza, era toamna târziu și i-a comunicat domnului să i-a loc în mijlocul de transport ca să-i aducă la cunoștință încălcările efectuate. Conducătorul s-a urcat pe bancheta din spate a mijlocului de transport de serviciu, el s-a urcat la volanul mijlocului de serviciu. În mijlocul de transport l-a întrebat cum îl cheamă și dacă nu are un act de identitate, cum poate să se prezinte poate are vreo poză la buletin, dânsul a comunicat că îl cheamă Pavel Voina, ultimul și-a scos telefonul personal și a comunicat că nu are poză la buletinul de identitate. Între timp a deschis regulamentul circulației rutiere și i-a comunicat că este interzisă deplasarea cu mijlocul de transport fără cască de protecție. I-a explicat despre punctele de penalizare, cât costă și a spus că poliția nu-i organ de a pedepsi ci de a sancționa și de a preveni. Atunci i-a comunicat că este comandant de grupă pe r-nul Basarabeasca și l-a îndemnat dacă va avea careva întrebări să se adreseze că îl va ajuta. Ulterior i-a spus să plece acasă și el s-a dus.

La întrebările avocatului a comunicat că nu i-a solicitat să lase careva obiecte în mijlocul de transport de serviciu, dar continuând executarea serviciului a observat pe bancheta din spate a automobilului un telefon mobil aproximativ după 5 minute după cazul dat, automat au fost întreprinse măsuri de stabilire a cui este telefonul dat, deblocând fizic telefonul dat, a intrat în numerele de telefon și a văzut un număr care scrie ”Iubita” ceva de genul, și a telefonat pe acel număr, a nimerit la o doamna, domnișoara nu cunoaște la cine, s-a prezentat că este de la poliție și i-a comunicat doamnei/domnișoarei date că domnul Pavel Voina și-a uitat telefonul în mașina și a cerut

să-i comunice unde locuiește Voina Pavel, dânsa a explicat după care îndată a plecat pe adresa care i-a explicat. Ajungând la fața locului pe adresa dată a observat în ograda motoreta sus indicată, a solicitat să iasă domnul Pavel să-i întoarcă telefonul mobil, dar cu părere de rău nu a ieșit Voina Pavel, dar bunelul lui pe care l-a întrebat unde este Pavel, la care i-a comunicat că nu cunoaște unde este Pavel. Atunci el i-a înmănat telefonul bunelului și i-a spus să-l transmită.

Personal nu a reținut nici un act de-a lui Voina Pavel și nici un act a motoretei. Când l-a stopat careva acte nu au fost întocmite, dar s-a limitat la avertisment. Nu a solicitat de la Voina Pavel careva bun sau servicii. După acest caz cunoaște că Voina Pavel a fost mai mute ori la el la birou, ceea ce i s-a părut straniu, o provocare. I-au comunicat băieții că îl caută o persoană, de mai multe ori, a 4-a oară a înțeles că poate fi o provocare deoarece îl telefona insistent și i-a spus să nu îl mai telefoneze deoarece pleacă în Grecia. În perioada când venea Voina la serviciu nu avea în gestiunea lui careva acte sau cazuri, personal nu l-a chemat să vină la el la serviciu. I s-a părut straniu că îl urmărea că îl suna insistent. Șeful i-a comunicat că ținea ceva în mână, că vrea să-i dea ceva, și i s-a părut straniu acest fapt. Când s-au văzut cu el la birou și i-a spus de pașaport tehnic, a înțeles ca o provocare, deoarece îi comunica ca să se înțeleagă cumva. Atunci erau și alte persoane în holul biroului de serviciu, nu cunoaște despre contextul în care s-a expus (Ai adus ceva la pațani), nu cunoaște așa caz în adresa lui să fi exprimat, posibil s-a exprimat în acest context către altă persoană aflată atunci în hol, din motiv că în apropiere avea o cafenea și sunt mulți prieteni care vin și se seervesc cu cafea între colegii săi, își aduce aminte că posibil să fi fost așa moment.

La întrebarea acuzatorului a declarat că nu poate să recunoască vocea sa în contextul dat, posibil să fi fost vocea lui. Nu cunoaște de unde avea Voina Pavel numărul său de telefon, posibil să-i fi dat și colegii numărul de telefon, nu cunoaște de unde îl avea. Nu a întocmit proces verbal în privința lui Voina Pavel deoarece a observat că este invalid, avea dereglări în vorbire, s-a abținut din a sancționa, a făcut o prevenire, nici nu avea datele lui ca să-i aplice o amendă sau ceva și i-a făcut o prevenire. Colegul era prezent dar nu cunoaște limba de stat, l-a stopat cu girofarul și i-a comunicat să treacă pe dreapta, foaia care a prezentat-o, a pus-o în scaun după câte țin minte. Nu cunoaște declarațiile date de către Voina Pavel, la el nu a rămas nimic, doar telefonul mobil, alte persoane prin apropiere în timpul discuției cu Voina Pavel nu a observat. Nu ține minte ce a discutat la telefon, ultima data i-a comunicat să se întâlnească, cerea ceva de la el, (*teh pasport sau certificat*) pașaport tehnic, un oarecare act la care a înțeles că este o provocare. Când s-au întâlnit i-a comunicat că nu are careva acte de-a lui. Cu Voina Pavel a comunicat și i-a spus că o unitate convențională costă 50 lei, de suma de 200 lei sau de 1000 lei nu a vorbit cu nimeni, i-a comunicat despre cât costă o unitate convențională ca pe viitor să nu mai încalce. Colegii de serviciu i-au comunicat că îl căuta o persoană, dar că vrea să-i transmită ceva, nu mai ține minte deja. Capsamun Ivan i-a comunicat că îl căuta o persoana. (*Volumul IV, f.d.99-101*)

Martorii audiați în ședința de judecată

Martorul Voina Pavel, la data de 07.12.2023, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ a declarat că pe Budei Igor îl cunoaște din anul 2018 și că nu sunt rude. S-au cunoscut pe traseu din satul Abaclia, Igor Budei fiind în calitate de polițist de patrulare l-a oprit cu mopedul (modelul nu își amintește), a cerut actele de la moped, pe care i le-a dat. Din actele pe moped pe care le avea, era doar o foaie. Motivul pentru care l-a oprit a fost că el nu deținea cască de protecție și nu ardea lumina la moped. Proces-verbal nu i-a întocmit, dar îi pare că i-a pus amendă 400 lei, dar nu își amintește precis. Despre cazul că Igor Budei i-a pus amendă nu a povestit nimănui. În afară de certificat pe moped nu i-a mai ridicat careva bunuri, telefonul mobil îl avea, nu i l-a cerut. În anul 2018, în ziua când a fost stopat nu a sunat la CNA, a sunat alt om care a văzut cum a fost și care a înțeles că

domnul Budei Igor a vrut să i-a bani de la el, dar nu a fost așa. A discutat cu reprezentanții CNA care au fost la el în localitate, lor tot așa le-a spus, nu le-a spus reprezentanților CNA că Budei Igor a cerut bani de la el, Petru Reniță le-a spus că Budei Igor a vrut bani de la el. Locuiește cu bunelul Cazacu Ion, cu bunelul despre cazul dat nu a discutat în acea zi, și nici Budei Igor în acea zi nu a fost la ei. După ziua în cauză, întrevederi cu reprezentanții CNA a mai avut, a fost înzestrat cu tehnică specială, careva bani nu i-au fost transmiși, după că a fost înzestrat cu tehnică specială, cu Budei Igor nu a discutat. A fost la secția din Comrat unde activa Budei Igor a fost de mai multe ori, nu își amintește o dată sau de două ori, dar Budei Igor nu era acolo, până la urmă nu a discutat cu el. Nu își amintește dacă a fost audiat de către reprezentanții CNA, numele persoanelor de la CNA tot nu ține minte, pe Anatolie Ciuleacu nu îl ține minte. Reprezentanților de la CNA le-a spus că i-a fost aplicată amenda, dar Petru Reniță le-a spus că Igor Budei a cerut bani de la el, atunci nu a spus asta deoarece se temea. Documentul care a fost ridicat de către Budei Igor, i-a fost restituit tot în acea zi, după ce a fost acasă să ducă mopedul, a plecat la poștă și a achitat amenda. La poștă a fost cu foaia pe care i-a pus amenda. Nu ține minte dacă era de acord cu ceea ce era scris în procesul-verbal cu privire la denunț, nu prea ține minte deoarece a trecut timp. De câteva ori a fost la biroul lui Budei Igor, se ducea să-i dea bani și să i-a o foaie, un talonaș, dar nu l-a găsit pe Budei Igor acolo. Careva presiuni nu au fost, nu a fost presat de nimeni. Din 2018 până în prezent nu a spus că a fost influențat de Petru Reniță deoarece se temea. (*Volumul IV, f.d.29-30*)

La data de 16.01.2024, martorul Voina Pavel a fost audiat suplimentar în cadrul ședinței, unde la întrebările adresate de către acuzatorul de stat a comunicat că la biroul lui Budei Igor s-a dus pentru a putea înregistra motocicletă. Careva acte pe motocicletă la Budei Igor nu au rămas. La birou la Budei Igor a fost de două ori, Petru Reniță le-a spus angajaților de la CNA, și ei îl impuneau să se ducă la Budei să-i dea bani, când se ducea la Igor Budei careva bani însemnați la el nu avea, erau la băieții de la CNA. Sarcina lui era să se ducă la Igor Budei să-i dea banii, a fost trimis la postul lui și trebuia să-i spună că i-a adus banii, dar nu i-a spus, s-a întâlnit cu Igor o dată și atunci el l-a întrebat dacă a adus documentele de la motocicletă. Petru Reniță a văzut când Igor Budei l-a oprit, după care a plecat la magazin după țigări, Petru Reniță a sunat la CNA, după care a fost amenințat de la CNA că dacă nu va spune cum a spus la telefon îl vor închide. Lui Petru Reniță nu i-a spus că Budei a cerut de la el bani. Petru Reniță a sunat la CNA și tot el a vorbit cu ei, a auzit ce au vorbit, a spus că doi băieți de la poliție Basarabeasca au vrut să ia bani de la alt băiat, era vorba de 200 lei, dar nu cunoaște de unde Petru Reniță a știut despre suma de 200 lei. Susține declarațiile date la urmărirea penală, declarațiile date la urmărirea penală nu coincid cu declarațiile date în cadrul ședințelor de judecată, deoarece că și-a amintit careva lucruri. Nu prea ține minte totul cum a fost, deoarece a trecut timp, la urmărirea penală ținea minte mai bine, ce a spus așa și este.

La întrebările avocatului a comunicat că nu cunoaște ce înseamnă urmărirea penală și că ceea ce a comunicat la CNA și la procuratură nu corespunde adevărului, a fost amenințat că îl vor închide acei de la CNA, au spus să spună ce a spus la telefon, dar nu a spus el dar Reniță Petru. Declarațiile veridice sunt de astăzi spuse în cadrul ședinței de judecată dar nu la acelea de la CNA.

La întrebările instanței a declarat că a absolvit nouă clase, studii în domeniul juridic nu are. Plângerea în cadrul CNA, a scris-o el, dar textul scris i-a fost dictat de către angajatul CNA. La ulterioarele audieri a declarat că era domnul Reniță Petru cu el, dar i-a fost spus să scrie că asta el a sunat. Petru Reniță a sunat la CNA, nu la 112. Îi era frică de Petru Reniță deoarece când i-a spus că se duce acasă, ultimul a început a striga la el cu cuvinte murdare. Cu Petru Reniță nu sunt rude sau prieteni, el are aproximativ cincizeci și ceva de ani. Lui Petru Reniță nu i-a comunicat despre careva acțiuni la instanța de judecată.

În urma citirii declarațiilor din procesul-verbal suplimentar de audierea martorului din 11.12.2018, a declarat că el nu a spus că era cu banii când s-a dus la Budei Igor, dar s-a dus după actul pe motocicletă.

În urma citirii declarațiilor din procesul-verbal suplimentar de audierea martorului din 15.01.2019, a declarat că nu îi convin declarațiile citite, telefonul i-a căzut din buzunar în mașină pe scaunul din urmă, el s-a întors și l-a luat, nu i l-a adus nimeni acasă, angajații de la CNA scrieau totul și el doar semna, și bunelul tot, ei nu au citit ce era scris, au spus doar să semneze, deoarece nu au timp să aștepte până va citi.

În urma citirii declarațiilor din procesul-verbal suplimentar de audierea martorului din 18.01.2019, a declarat că unde este scris că a cerut de la un om telefonul și a sunat pe numărul său, nu a fost așa ceva. Că l-a sunat pe Igor Budei și că s-a dus la el cu banii nu a fost așa ceva, el scria și îi dădea repede să semneze.

În urma citirii declarațiilor din procesul-verbal suplimentar de audiere a martorului din 14.02.2019, a declarat că nu l-a pus nimeni să-l sune pe Budei Igor și nu a discutat cu el la telefon, a scris deoarece era mic și l-au speriat că îl vor închide, totul scriau ei, erau în mașină vreo 2-3 băieți de la CNA, 200 lei nu i-au dat, așa au scris, dar nu i-au dat nici un leu, echipament pe el au pus, dar bani nu i-au dat. În 2019 avea telefon cu un număr nu cu două, pe Budei Igor nu l-a sunat.

La întrebările acuzatorului a declarat că la 20.11.2018, angajații poliției nu au luat telefonul lui mobil și actele pe motocicletă. A sunat Petru Reniță, după asta angajații de la CNA au scris tot, el doar a semnat. Polițiștii când l-au oprit au spus să urce în mașină, a stat pe scaunul din spate unde a căzut telefonul, când a ieșit din mașină a văzut că nu-i telefonul, s-a întors și l-a luat. Atunci ploua, de aceea a urcat în mașină, tot atunci i-a fost dată și foaia pe motocicletă. A spus că telefonul și foaia au rămas la Igor Budei deoarece așa i-au spus angajații de la CNA. A venit să spună cum a fost și să se mântuie totul, atunci l-au speriat dar acum spune adevărul. Până acum nu a spus deoarece se temea, acum spune cum a fost. Ceea ce a declarat astăzi și a negat unele fapte nu a fost influențat de nimeni. Cu Budei Igor la telefon mobil nu a vorbit, în cazul că la dosar sunt înregistrări a convorbirii cu Budei Igor, el nu ține minte să discuta cu el.

La întrebarea avocatului a declarat că de câte ori a dat declarații, nici o dată nu i-a fost propus să scrie cu mâna lui.

La întrebarea instanței a declarat că documentul despre care tot merge vorba nu mai este la el, a vândut motocicleta cu tot cu document. (*Volumul IV, f.d.38-40*)

Martorul Dranga Ioana la data de 16.02.2024, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ a declarat că pe Budei Igor nu îl cunoaște, iar cu Voina Pavel erau prieteni. În luna noiembrie 2018, Voina Pavel i-a spus că i-a fost furată motocicleta. În timp ce mergea pe drum spre casă vorbeau la telefon, după ce conversația telefonică s-a finisat, a mai telefonat mai târziu, a răspuns o persoană pe numele Ion care a spus că Voina Pavel se află la poliție și a întrebat unde locuiește Voina Pavel. Voina Pavel și telefonul acestuia se aflau la poliție, i-a fost spus că dacă dorește să discute cu el să se apropie la poliție. După discuția cu polițistul, cu Voina Pavel a discutat peste două zile, care a povestit că a fost ținut la poliție vreo două zile după care urma să achite o amendă, urma să se întâlnească cu o persoană care i-a luat motocicleta și telefonul. Pavel Voina i-a comunicat că persoana care s-a prezentat Ion cu care ea a discutat la telefon, a fost la el acasă și l-a adus la poliție. Cu rudele lui Pavel se cunoaște, Pavel atunci locuia cu bunei, despre cazul dat cu ei nu a discutat. Din discuțiile cu Pavel Voina cunoaște că motocicleta pe care o avea atunci nu avea toate actele necesare, nu avea nici un document, motocicleta pe urma i-a fost întoarsă.

La întrebările avocatului a comunicat că persoana cu care a discutat la telefon, care s-a prezentat Ion, vorbea în limba română. Pavel nu avea document în care să fie indicate datele despre motocicletă și nici permis de conducere nu avea.

În urma citirii declarațiilor f.d.155-156, proces-verbal de audierea martorului din 26.03.2019, Dranga Ioana a declarat că semnătura este a ei, mențiunea că procesul-verbal este scris din cuvintele ei, este scrisă de ea. A declarat că la data de 26.03.2019 a spus adevărul și că a trecut mult timp, a mai uitat, a susținut declarațiile date. (*Volumul IV, f.d.55-56*)

Martorul Capsamun Ivan *****a data de 25.03.2024, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ a declarat că pe Budei Igor îl cunoaște din anul 2017, a fost comandantul lui Igor Budei și colegi. Aproximativ cinci ani în urmă, în luna ianuarie, a intrat un tânăr în birou, îl căuta pe Igor Budei, erau în orașul Comrat, pe strada Pobeda. Tânărul era vizibil în stare de ebrietate, se înțelegea din discuție și se simțea miros de alcool. L-a întrebat de unde a venit și cu ce, i-a răspuns că este din ***** și a venit cu autobusul. L-a întrebat dacă a consumat alcool și a spus că a băut până dimineața. Atunci a spus că Igor Budei nu este și că sa plece din birou.

La întrebările acuzatorului a declarat că tânărul nu i-a comunicat cu ce întrebare îl căuta pe Budei Igor. Nu își amintește dacă în prezența tânărului la sunat pe Budei Igor sau dacă i-a transmis tânărului numărul de telefon a lui Budei Igor. Nu își amintește totul, dar l-a sunat Igor și i-a spus că au loc perchezițiile la el din motivul că a luat ceva bani, careva bani el nu a văzut. Tânărul cu el despre careva acte nu a discutat, l-a alungat și i-a spus să vină când va fi treaz. Susține declarațiile din data de 28 mai 2021. Peste aproximativ două săptămâni tânărul a mai fost la sediu sa-l caute pe Igor Budei, a venit la lucru și tânărul fugea spre el și striga Budei Igor, i-a răspuns că Budei Igor este în concediu anual sau în concediu medical. Nu își amintește dacă prima zi când a venit tânărul, l-a rugat să-i transmită ceva lui Budei Igor. La data de 28 mai 2021 a comunicat că tânărul a băgat mâna în buzunar sa-i transmită lui Igor Budei două sute lei, susține declarațiile de atunci.

În urma citirii declarațiilor din Volumul II la f.d.10-11, martorul Capsamun Ivan a comunicat că semnăturile îi aparțin, că susține declarațiile, dacă a spus atunci că i-a transmis numărul de telefon al lui Budei Igor tânărului, înseamnă că așa a fost. Pe Budei Igor l-a întrebat despre tânărul care îl căuta, a răspuns că îl cunoaște. (*Volumul IV, f.d. 61-62*)

Martorul Topal Andrei *****la data de 19.06.2024, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ a declarat că în anul 2018 sau 2019, împreună cu colegul Budei Igor, patrulau raionul Basarabeasca, își amintește că a fost stopată o unitate de transport de tip motocicletă sau moped. Șoferul nu îl ține minte. După asta a aflat că colegul lui Budei Igor de la șofer a solicitat careva mijloace bănești, dar nu a cerut nimeni mijloace bănești.

La întrebările acuzatorului a comunicat că nu își amintește care a fost motivul stopării mijlocului de transport și dacă a fost întocmit proces-verbal. Mijlocul de transport a fost stopat într-un sat din raionul Basarabeasca, era ziua. Presupune că au fost ridicate careva obiecte de la șofer, dar nu se practică așa ceva. Dacă avea sau nu telefonul mobil șoferul nu își amintește și dacă au fost întreprinse careva acțiuni pentru a stabili domiciliul șoferului. Mijlocul de transport probabil a fost stopat cu ajutorul girofarelor și sunetului sonor, ca de obicei. Nu poate să descrie șoferul mijlocului de transport, nu își amintește cine din ei doi a discutat cu șoferul, cu conducătorul mijlocului de transport mai târziu nu s-a mai întâlnit. Cu Igor Budei nu au discuta despre șoferul dat deoarece zilnic stopează multe mijloace de transport. În acea zi patrulau conform graficului.

La întrebările adresate de către avocat a comunicat că nu își amintește dacă conducătorul motocicletei a urcat în automobilul de serviciu. În perioada de timp cât a activat cu Budei Igor nu își amintește dacă cineva a uitat careva lucruri în automobil.

La întrebările instanței a declarat că pe cazul dat a fost audiat aproximativ un an și jumătate în urmă, atunci ținea minte mai bine.

La întrebările procurorului a adăugat că cu conducătorii mai des vorbea în limba rusă, dar cu conducătorul motocicletei nu își amintește în ce limbă s-a discutat, cât nu își amintește și faptul dacă conducătorul avea dificultăți în vorbire sau cine s-a apropiat de el, și dacă șoferul a plecat cu motocicleta pe jos. Nu își amintește nici dacă au fost cu colegul la domiciliul șoferului. În cazul că șoferul încălca, în anul 2018 erau obligați să întocmească proces-verbal. Oricare șofer al motocicletei este obligat să poarte cască de protecție. Dacă motorul nu avea 50 cuburi, șoferul era obligat să dețină certificat despre cursuri privind conducerea mijlocului de transport. Cu Budei Igor nu sunt rude. (*Volumul IV, f.d.73-74*)

Martorul Reniță Petru la data de 20.06.2024, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ a declarat că aproximativ în anul 2016-2018 s-a apropiat de el Voina Pavel și l-a rugat să-l ajute deoarece i-au fost luate documentele. I-a propus să-i dea un număr de telefon. Din câte cunoaște mama lui era plecată peste hotare, dacă Pavel locuia și cu tata nu cunoaște, dar se mai ducea și la bunei. A spus că i-au luat documentele la motocicletă și că are nevoie de ajutorul lui, nu își amintește dacă i-a dat numărul de telefon sau dacă a telefonat el.

La întrebările acuzatorului a comunicat că atunci când s-a apropiat Voina Pavel de el erau în satul ***** raionul *****. A spus că doi polițiști de la poliția rutieră i-au luat documentele, dar nu i-a văzut personal, cunoaște doar din spusele lui Pavel. Vorba era despre documentele a unei unități de transport – motocicletă. Voina Pavel era pe jos, dar nu s-a uitat din urma lui, des se ducea la magazin, iar casa lui Pavel era aproximativ peste două case de la magazin. Din câte își amintește documentele nu i le dădeau deoarece cereau bani, i-a spus că îl poate ajuta doar cu un număr de telefon, posibil că a sunat el. Nu cunoaște dacă telefonul era la Voina Pavel, poate i l-au luat. Pavel era speriat, nu era calm, dar nu agitat, el nu știa ce să facă, era supărat și nemulțumit. Nu cunoaște despre ce sumă de bani era vorba, dar i-au spus că până nu aduce banii nu îi întoarce documentele. Anterior se adresa la Centrul combaterii împotriva corupției din Cahul, probabil și atunci i-a telefonat. Nu își amintește dacă în ziua respectivă după apelul telefonic au venit organele respective să investigheze cazul, probabil că în acea zi nu, dar pe urmă au fost. Cu Voina Pavel despre acest caz nu a mai discutat. Cazacu Ion este bunelul lui Voina Pavel, nu își amintește dacă a discutat cu el despre cazul dat. Voina Pavel nu i-a spus cum îi cheamă pe polițiști.

La întrebările avocatului a comunicat că cu Voina Pavel a vorbit în magazin sau în stradă, în centrul satului. Voina Pavel nu i-a povestit dacă era vinovat sau nu în cazul dat, doar a întrebat unde să se adreseze, nu s-a implicat, ține minte că atunci era batalionul de patrulare de la Comrat. Voina Pavel nu avea proces-verbal cu privire la contravenție întocmit în mână, dacă mergea vorba despre bani e clar pentru ce, să i se întoarcă documentele. Cu Voina Pavel sau cu familia lui nu sunt rude, nu erau certați, erau în relații de consăteni. (*Volumul IV, f.d.78-79*)

Înscrișuri prezentate de acuzatorul de stat și anexate la cauza penală

Proces-verbal de primire a plângerii din 20.11.2018 privind interceptarea plângerii de la cet. Voina Pavel Ion. (*Volumul I, f.d.9*)

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.11.2018 prin care martorul Voina Pavel l-a recunoscut pe bănuitul Budei Igor. (*Volumul I, f.d.12*)

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.11.2018 prin care martorul Cazacu Ion l-a recunoscut pe bănuitul Budei Igor. (*Volumul I, f.d.16*)

Procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor și înregistrărilor de imagini cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale din 12.12.2018, cu consemnarea pe suport tehnic a înregistrărilor video și audio înregistrate pe data de 11.12.2018 dintre martorul Voina Pavel și bănuitul Budei Igor, cu anexarea stenogramei convorbirilor pe 3 file. (*Volumul I, f.d.74-77*)

Proces-verbal de examinare din 15.01.2019 a motoretei care aparține cet. Voina Pavel, cu fototabel anexă. (*Volumul I, f.d.124-126*)

Procesul-verbal de examinare a bancnotelor alocate din fondul Cheltuieli speciale al DGT Sud a CNA din 18.01.2019, cu anexarea fotocopiilor pe 1 filă. (*Volumul I, f.d.138-139*)

Procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor și înregistrărilor de imagini cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale din 18.01.2019, cu consemnarea pe suport tehnic a înregistrărilor video și audio înregistrate pe data de 18.01.2019 dintre martorul Voina Pavel și cet. Capsamun Ivan și comunicarea telefonică cu bănuitul Budei Igor, cu anexarea stenogramei convorbirilor pe 2 file. (*Volumul I, f.d.142-143*)

Procesul-verbal din 14.02.2019 de ridicare de la BP Sud al INP cu sediul în or. Comrat a Registrului echipelor de serviciu pe perioada 22.10.2018-30.01.2019. (*Volumul II, f.d.6*)

Procesul-verbal din 18.02.2019 de examinare a Registrului echipei de serviciu cu inventar Nr. 3102 din 22.10.2018 cusut și numerotat pe 100 file cu începere din 21.10.2018 până la 10.12.2018 și Registrului echipei de serviciu cu inventar Nr.3103 din 21.11.2018 cusut și numerotat pe 100 file cu începere din 10.12.2018 până la 30.01.2019, cu anexarea fotocopiilor pe 4 file. (*Volumul II, f.d.15-19*)

Procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor și înregistrărilor de imagini cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale din 11.02.2019, cu consemnarea pe suport tehnic a înregistrărilor video și audio înregistrate pe data de 11.02.2019 dintre martorul Voina Pavel și angajații BP Sud a INP, cu anexarea stenogramei convorbirilor pe 2 file. (*Volumul II, f.d.27-29*)

Procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor și înregistrărilor de imagini cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale din 15.02.2019, cu consemnarea pe suport tehnic a înregistrărilor video și audio înregistrate pe data de 14.02.2019 dintre martorul Voina Pavel și angajații BP Sud a INP, cu anexarea stenogramei convorbirilor pe 1 filă. (*Volumul II, f.d.33-34*)

Procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 20.02.2019, cu consemnarea înregistrărilor telefonice efectuate de pe și pe numărul de telefon mobil ***** al bănuitolui Budei Igor pe perioada 22.11.2018-19.02.2019, cu stabilirea comunicărilor pertinente și anexarea stenogramei convorbirilor pe 2 file. (*Volumul II, f.d.58-61*)

Procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 20.02.2019, cu consemnarea înregistrărilor telefonice efectuate de pe și pe numărul de telefon mobil ***** al bănuitolui Budei Igor pe perioada 22.11.2018-19.02.2019, cu stabilirea comunicărilor pertinente și anexarea stenogramei convorbirilor pe 32 file. (*Volumul II, f.d.62 -92*)

Proces-verbal din 14.02.2019 privind ridicarea de la cet. Voina Pavel a sumei de 200 lei, compusă din una bancnotă de 100 lei și 2 bancnote a câte 50 lei, alocată din fondul Cheltuieli speciale de DGT Sud a CNA pentru controlul transmiterii banilor. (*Volumul II, f.d.119*)

Proces-verbal de examinare a obiectului din 03.04.2019, cu examinarea telefonului mobil de model Samsung A5 ridicat de la bănuitul Budei Igor, cu anexarea datelor stocare pe un DVD-R de model Verbatim. (*Volumul II, f.d.168-169*)

Aprecierea instanței de judecată

Potrivit prevederilor art. 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau

inexistenței infracțiunii, la identificarea faptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 alin. (3), (4) din Codul de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Instanța reține că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo).

Potrivit jurisprudenței Curții europene a drepturilor omului, rezultă că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco c. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan c. Marea Britanie [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, §48; Blokhin c. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu c. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan c. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La fel, potrivit prevederilor art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În contextul prevederilor legale citate supra și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu rezonabil că, în privința inculpatului Budei Igor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Codul de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de partea acuzării nu confirmă faptele incriminate lui Budei Igor.

Or, instanța stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile în vederea demonstrării următoarelor circumstanțe indicate în rechizitoriul, în cadrul ședinței de judecată și anume că Budei Igor ”...*în calitate de autor al infracțiunii a comis coruperea pasivă, adică pretinderea unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu acțiuni ce intră în atribuțiile de serviciu și contrar acestora*”.

Deci, reiterând și analizând probele, prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, instanța ajunge la concluzia, că învinuirea formulată inculpatului Budei Igor ***** în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, nu a fost probată prezența elementelor constitutive a componenței infracțiunii incriminate lui Budei Igor.

Partea acuzării, invocând comiterea de către inculpatul Budei Igor a infracțiunii de corupere pasivă, nu a prezentat instanței probe incontestabile, care ar demonstra că, la caz a avut loc consumarea unei atare infracțiuni, în sensul celor 4 elemente constitutive ale calificării.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea de probe administrate, nu poate fi considerată fapta lui Budei Igor a fi infracțiune de corupere pasivă, or temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Rezultă că temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Prin urmare, instanța de judecată statuează asupra pronunțării unei sentințe de achitare conform art.390 alin.(1) pct.3) Cod procedura penala (*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*) din următoarele considerente:

Instanța constată că Voina Pavel la două ședințe a infirmat faptele indicate în rechizitoriu, declarând că a fost influențat de colaboratorii CNA de a da declarații împotriva lui Budei Igor.

Se mai constată că și stenogramele convorbirilor dintre Budei Igor și Voina Pavel, inclusiv în cadrul operațiunii sub acoperire, indică contrariul și anume că Voina Pavel făcea tentative de a-l convinge pe inculpat, la care ultimul, în mod categoric refuza. Prin aceasta s-a demonstra cert că Budei Igor a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare de a se implica în activitatea infracțională de care a fost învinuit ulterior, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

Instanța de judecată reține că neconcordanțele dintre procesul-verbal de primire a plângerii depuse de Voina Pavel (*vol. I. f.d.9*), precum și audierea lui repetată în calitate de martor în cadrul instanței de judecată, conțin divergențe esențiale, care nu au fost înlăturate pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată.

În mod particular, se reține că martorul Voina Pavel în cadrul ședinței de judecată a declarat că „... în ziua când a fost stopat n-a sunat la CNA, a sunat alt om care a văzut cum a fost care a înțeles că domnul Budei Igor a vrut să ia bani de la el, dar așa ceva nu a fost (...) a discutat cu reprezentanții CNA care au fost în localitate, tot așa le-a spus lor, reprezentanților CNA nu le-a spus că d. Budei a cerut bani de la el, le-a spus Petru Reniță că Budei Igor a vrut să ia de la el bani (...) Reprezentanților de la CNA i-a spus că i-a pus amenda, dar Petru Reniță le-a spus că Budei a cerut bani, a doua zi s-a dus cu reprezentații, atunci presiuni asupra sa au fost de către Petru Reniță, a spus să spun că Budei a cerut de la mine bani, atunci n-a spus pentru că se temea (...) Documentul care a fost ridicat de către Budei Igor, i-a fost restituit tot în acea zi, după ce a fost acasă și a dus mopedul (...) Din 2018 până acum n-a spus că a fost influențat de Petru Reniță deoarece se temea (...) s-a dus la biroul lui Budei Igor, pentru a putea înregistra motocicletă. Careva acte pe motocicletă la Budei Igor n-au rămas (...) Petru Reniță a spus acelor de la CNA, și ei î-l impunea să se ducă la Budei să-i deie bani (...) Petru Reniță a văzut când Igor Budei l-a oprit, după care a plecat la magazin după țigări, Petru Reniță a sunat după asta la CNA, după care a fost amenințat de la CNA că dacă nu o să spuie cum a spus la telefon î-l vor închide. Lui Petru Reniță nu i-a spus că Budei a cerut de la el bani. Petru Reniță a sunat la CNA și tot el a vorbit cu ei, el a auzit ce au vorbit, a spus că doi băieți de la poliție Basarabeasca au vrut să ia bani de la alt băiat (...) ceea ce a comunicat la CNA și la procuratură nu corespunde adevărului, a fost amenințat că mă vor închide acei de la CNA, au spus să spun ce a spus la telefon, dar nu a spus el dar Reniță Petru. Declarațiile veridice sunt de astăzi spuse în cadrul ședinței de judecată dar nu la acelea de la CNA (...) Plângerea în cadrul CNA, a scris-o eu, textul scris i-a fost dictat de către angajatul de la CNA. La ulterioarele audieri a declarat că era domnul Reniță cu el, dar i-a fost spus să scrie că asta el a sunat.”

Potrivit doctrinei penale, întru stabilirea întrunirii elementelor componenței de infracțiune incriminate inculpatului Budei Igor, instanța evidențiază că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația ilicită în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate constituie remunerația ilicită, care poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile având un caracter gratuit. Este incident caracterul gratuit și în ipoteza în care remunerația vizează o anumită reducere, dacă aceasta nu i se cuvine făptuitorului. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de

demnitate publică (în continuare corupt), adică nu-i este legal datorată. În continuare, se reține că prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice. Serviciile reprezintă activitățile altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de ex.: serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, foto, video, etc.).

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, prevăzută de art.324 alin.(4) din Cod penal, incriminată inculpatului, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii, sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

La caz, inculpatului Budei Igor i se incriminează fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea normativă pretinderea remunerației ilicite ce nu i se cuvine. Instanța conchide că, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate persoanei publice. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Instanța conchide că pretinderea remunerației ilicite va marca momentul de epuizare a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal, care prin forma sa de realizare preia calitatea unei infracțiuni formale. La caz, instanța constată că, acuzarea nu a demonstrat că, inculpatul a pretins suma de 200 lei, or că inițiativa pretinderii a constituit exclusiv intenția inculpatului, nefiind instigată de autorul serviciului în raport cu care se pretinde prestația.

Astfel, analizând circumstanțele cauzei și probatoriul cercetat în ședința de judecată, se constată lipsa semnelor componenței de infracțiune în acțiunile inculpatului Budei Igor, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, or făcând o analiză a circumstanțelor cauzei și a probatoriului prezentat prin prisma normelor de drept ce reglementează speța, instanța reține faptul că în acțiunile inculpatului Budei Igor lipsește latura obiectivă ca element material al infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, care nu se realizează nici printr-o acțiune de alternativă stipulate în legea penală. Sau, acțiunea de pretindere nu trebuie să existe de facto, aceasta nu ar trebui să constituie produsul unei provocări din partea subiectului în raport cu care se pretinde fapta ilicită. Rolul acestui subiect trebuie să poarte caracter pasiv, iar manifestarea pretinderii trebuie să fie certă și nu interpretată.

Astfel, de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă că, inculpatul Budei Igor a pretins prin comportamentul său careva sume bănești sau bunuri materiale de la Voina Pavel, iar probele anexate și cercetate în ședința de judecată de către acuzare nu constată sau dovedesc faptul că inculpatul a pretins careva mijloace bănești, or potrivit acestor probe instanța nu a putut constata și identifica că Voina Pavel ar fi fost impus la plata acestei remunerații la inițiativa inculpatului. Suplimentar, instanța de judecată reține faptul că banii în sumă de 200 lei MDL cu componența din următoarele bancnote: una bancnotă cu nominalul de 100 lei, una bancnotă cu

nominalul de 50 lei și una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria, alocați de CNA pentru controlul transmiterii banilor și ridicați de la cet. Voina Pavel nu au fost transmiși inculpatului Budei Igor, acesta evitând orice contact cu cet. Voina Pavel.

Respectiv, este de menționat în acest context faptul că, în ședința de judecată nici o probă nu a confirmat faptul că de către inculpatul Budei Igor a fost pretinse careva sume bănești, iar denunțul lui Voina Pavel despre pretinsa corupere pasivă a inculpatului rămîne a fi unica probă care a stat la baza acuzațiilor aduse inculpatului, iar declarațiile invocate de către acuzatorul de stat nu au relevanță și nu indică cert faptul pretinderii de către inculpatul Budei Igor a mijloacelor bănești de la Voina Pavel.

În speță, instanța de judecată a constatat în acțiunile inculpatului Budei Igor dincolo de lipsa elementelor constitutive ale laturii obiective, se reține și lipsa laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, deoarece inculpatul nu au acționat cu intenție directă, nu și-a manifestat voința de a pretinde careva mijloace bănești, or și acest fapt nu a fost probat de către partea acuzării, mai ales în contextul în care a derulat denunțarea acestei pretinse infracțiuni.

După cum rezultă din probele administrate, procurorul și-a bazat învinuirea pe declarațiile martorului Voina Pavel însă acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului, deoarece acesta fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a menționat că a fost influențat la etapa urmăririi penale, iar caracterul acestora poate fi apreciat pertinent exclusiv în măsura în care acestea vin a fi coroborate cu alte mijloace probatorii, fără să constituie în esență o probă directă la nivel absolut în unanimitate.

Prin urmare instanța, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers. Urmează a fi subliniat că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel ca orice persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoana nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

În acest sens, se menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu poarte de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; sarcina probei revine acuzării, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (in dubio pro reo). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne).

Apare așadar, ca fiind evidentă importanța protejării acestor valori și condiții prin instrumente de drept procesual specifice – sancțiuni procedurale, adiacente altor categorii de sancțiuni juridice precum cele, penale, întrucât doar cele procedurale au aptitudinea funcțională de a înlătura neregulile ce pot influența drepturile persoanelor participante la proceduri judiciare penale și implicit interesele procesuale ale acestora.

În urma cercetării probelor nominalizate, instanța a constatat că partea acuzării nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului se regăsește componenta de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal, constatându-se că inculpatul Budei Igor urmează a fi achitat pentru faptul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate

infra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, conform celor descrise infra. La baza soluției de achitare a inculpatului, instanța reține că, studiind minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată instanța a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală. În acest context, instanța notează că inculpatul Budei Igor, consecvent, pe parcursul procesului penal și în cadrul cercetării judecătorești nu a susținut inexistența circumstanțelor de fapt, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.

Analizând declarațiile invocate de inculpat, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin ne coroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia. La caz, prezența altor persoane în preajma înregistrării discuțiilor dintre subiecții stenogramei, așa cum susține inculpatul, este confirmată de stenograma propriu zisă, existând astfel certitudine în faptul că acesta ar fi putut purta discuții și cu acei subiecți, iar situația să fi putut fi stenografiată în ordinea interpretată de acuzare ca fiind contextul acțiunilor de pretindere.

Suplimentar și distinct de cele menționate, instanța ține să evidențieze explicațiile Curții Supreme de Justiție în hotărârea sa nr. 11 din 22.12.2014, unde a explicat că latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.324 alin.(1) Cod penal) vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Contrapunerea faptelor lui Budei Igor stabilite în urma analizei probelor specificate în prezenta sentinței la semnele și elementele calificative obligatorii a componenței de infracțiune

stabilite de art. 324 alin. (4) CP, a determinat instanța de judecată să conchidă că în fapta inculpatului nu se regăsesc elementele calificative obligatorii a laturii obiective și elementele laturii subiective a infracțiunii incriminate.

Prin urmare din probele prezentate instanța constată că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii și vinovăția acestuia nu a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și veridice, iar luate în ansamblu să coroboreze între ele.

Instanța conchide că, în urma cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorii, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezide acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale. Or, în *cauza Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul are o experiență în domeniul activității instituționale, nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții.

În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia. Având în vedere aceste statuări cu valoare de principiu, este de remarcat că în concordanță cu art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. La fel, este axiomatic că punctul de reper pentru calificarea oricărei infracțiuni este momentul de consumare a acesteia.

Ca urmare a celor relatate, instanța, constată că în acțiunile lui Budei Igor nu sunt întrunite semnele obligatorii ale laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune stabilite de art. 324 alin.(4) Cod Penal.

Instanța relevă că în cauza "*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*" CtEDO a statuat că " (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CtEDO, care statuează în felul următor: "Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegue și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97). Presumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

În ceea ce privește interpretarea probelor, pentru a putea fi răsturnată prezumția de nevinovăție este necesar ca instanța să înlăture eventualitatea, bănuielile, supozițiile, aproximațiile, pentru că atunci când faptele nu sunt stabilite cu certitudine, nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare. Vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoana nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „erga omnes”; soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Astfel, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției de nevinovăție sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) Cod procedura penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. Conform prevederilor art. 101 Cod procedura penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Generalizând cele expuse supra, se conchide neîndoiește necesitatea achitării inculpatului, pe motiv că fapta inculpatului Budei Igor nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, instanța menționează că CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweert împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor

două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Instanța reiterează că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală, stabilește, ca sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Instanța reține că probatoriul prezentat de acuzare nu demonstrează vinovăția inculpatului Budei Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, or, pe întreg parcursul procesului penal, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile, astfel încât declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

În același context, acuzarea, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, este obligată să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării, respectiv instanța de recurs concluzionează că acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin pretindere, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpatul Budei Igor, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor instanța de judecată în mod întemeiat a constatat că în acțiunile inculpatului Budei Igor nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal.

În accepțiunea relatărilor, ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, se concluzionează că în privința lui Budei Igor, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, se impune necesitatea a fi pronunțată o sentință de achitare, pe motiv că fapta inculpatului încadrata conform prevederilor art. 324 alin. (4) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii.

În contextul în care în speță planează circumstanțe care reabilitează persoana inculpată, instanța nu va aprecia din perspectiva examinării în fond, circumstanțele ce impun necesitatea încetării procesului penal ca consecință a intervenirii prescripției în speță.

Copurilor delictive

Conform prevederilor art. 159 Cod de procedură penală, corpurile delictive și alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluționată prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței.

Conform prevederilor art. 157 Cod de procedură penală, mijloacele materiale de probă anexate la materialele dosarului prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Cu referire la prevederile art.162, art.385 alin.(1) pct.13 și art.397 alin.(3) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

Probe materiale pe dosar anexate ca corpuri delictive recunoscute prin Ordonanțele organului de urmărire penală sunt:

- Pachetul nr.1 „banii” care conține banii în sumă de 200 lei MDL cu componența din următoarele bancnote: una bancnotă cu nominalul de 100 lei seria F.0128 nr.493812 anul de emisie 2013, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0176 nr.912356 anul de emisie 2015, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0122 nr.964950 anul de emisie 2013, alocați de CNA pentru controlul transmiterii banilor și ridicați de la cet. Voina Pavel.

- Pachetul nr.2 „interceptări audio ” care conține: suportul electronic CD-R “Barges” cu inscripția „Audio 11.12.2018”cu interceptările și înregistrările de convorbiri avute loc la 11.12.2018.

- Pachetul nr.3 „interceptări audio-video” care conține: suportul electronic CD-R “Barges” cu inscripția „Audio Video 18.01.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 18.01.2019

- Pachetul nr.4 „interceptări audio-video”, care conține: suportul electronic CD-R de model “Barges” cu inscripția „Audio Video 11.02.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 11.02.2019.

- Pachetul nr.5 „interceptări audio-video”, care conține: suportul electronic CD-R de model “Barges” cu inscripția „Audio Video 14.02.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 14.02.2019.

- Pachetul nr.6 „interceptări-telefon”, care conține: suportul electronic CD cu nr. de inventar - 1161/19 cu inscripția Centru Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă Interceptări telefonice, cu interceptările telefonului cu numărul *****.

- Pachetul nr.7 „inter captări-telefon”, care conține: suportul electronic CD cu nr. de inventar - 1162/19 cu inscripția Centru Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă Interceptări telefonice, cu interceptările telefonului cu numărul *****.

- Pachetul nr.8 „date telefon”, care conține: suportul electronic DVD-R de model Verbatim, cu inscripția “Micro CD” cu fișierele electronice a datelor telefonului mobil examinat.

Cheltuieli de judecată

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată constată, ca conform actelor prezentate de către acuzatorul de stat anexate la cauza penală, se constată cheltuieli judiciare în sumă totală de 5285,7 lei, cheltuieli care urmează a fi examinate cu stabilirea încasării acestora si/sau trecea acestora în contul statului.

Conform art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care cuprinde plățile care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistentelor procedurali.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată ajunge la concluzia de a trece în contul statului cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în suma totală de 5285,7 lei.

În conformitate cu art. art. 384-385: 390 alin. (1) pct. 3), 392-394: 396-397 Cod procedura penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Budei Igor *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, se achită în baza art.390 alin. (1) pct.3 Cod procedura penală, pe motivul lipsei elementelor componente de infracțiune în acțiunile acestuia.

Corpurile delictive: una bancnotă cu nominalul de 100 lei seria F.0128 nr.493812 anul de emisie 2013, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0176 nr.912356 anul de emisie 2015, una bancnotă cu nominalul de 50 lei seria E.0122 nr.964950 anul de emisie 2013, alocați de CNA pentru controlul transmiterii banilor și ridicați de la cet. Voina Pavel, se trec în contul statului.

Corpurile delictive: Pachetul nr.2 „interceptări audio” care conține: suportul electronic CD-R “Barges” cu inscripția „Audio 11.12.2018”cu interceptările și înregistrările de convorbiri avute loc la 11.12.2018; Pachetul nr.3 „interceptări audio-video” care conține: suportul electronic CD-R “Barges” cu inscripția „Audio Video 18.01.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 18.01.2019; Pachetul nr.4 „interceptări audio-video”, care conține: suportul electronic CD-R de model “Barges” cu inscripția „Audio Video 11.02.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 11.02.2019; Pachetul nr.5 „interceptări audio-video”, care conține: suportul electronic CD-R de model “Barges” cu inscripția „Audio Video 14.02.2019”cu interceptările și înregistrările de convorbiri și imagini avute loc la 14.02.2019; Pachetul nr.6 „interceptări-telefon”, care conține: suportul electronic CD cu nr. de inventar - 1161/19 cu inscripția Centru Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă Interceptări telefonice, cu interceptările telefonului cu numărul *****; Pachetul nr.7 „inter captări-telefon”, care conține: suportul electronic

CD cu nr. de inventar - 1162/19 cu inscripția Centru Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă Interceptări telefonice, cu interceptările telefonului cu numărul *****, si Pachetul nr.8 „date telefon”, care conține: suportul electronic DVD-R de model Verbatim, cu inscripția “Micro CD” cu fișierele electronice a datelor telefonului mobil examinat, *de pastrat la materialele cauzei pe tot termenul de pastrare a cauzei.*

Cheltuielile de judecata suportate în cadrul urmăririi penale în mărime totală de 5 285,70 lei, urmează de trecut în contul statului.

Sentița poate fi atacată în ordine de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței, Judecător _____ Ion Volcovschi